

خَطِ پوئسِ بَلَدِه ايمانداراي روم

دُعا-و-سلام

۱ از طرفِ پوئس، غلامِ عيسیٰ مسيح كه كوی شد تا رسول بشه و جدا شد بَلَدِه اعلانِ خوشخبری خُدا^۲ كه خُدا پيش از پيش از طريقِ انبيای خُو دَ نوشته های مُقدَّس وعده كُدد. ۳ ای خوشخبری دَ باره باچه شی آسته كه اُو دَ مطابقِ جسم از نسلِ داوود پيدا شد^۴ و قد قُدرت دَ مطابقِ روحِ اَلقُدس دَ وسيله دُوباره زنده شدو از مُرده ها «باچه خُدا» معرفي شد، يعنى مولاى مو عيسیٰ مسيح. ۵ دَ وسيله ازو مو فيض يافتى و رسول شدى تا از مينكلِ تمامِ مِلَّت ها مردمِ ره بخاطرِ نامِ ازو دعوتِ كُنَى كه اطاعت كده ايمان بيره^۶ كه شمو ام دَ مينكلِ ازوا كوی شده های عيسیٰ مسيح آستيد. ۷ بَلَدِه تمامِ عزيزاي خُدا كه دَ شارِ روم آستيد و كوی شُدِيد تا مُقدَّسين بشيد: فيض و سلامتِى از طرفِ آتِه مو خُدا و مولاى مو عيسیٰ مسيح نصيبِ شمو شنه.

شوق و علاقه پوئس بَلَدِه ديدونِ ايمانداراي روم

۸ دَ قَدَمِ اوّل، خُداى خُو ره دَ وسيله عيسیٰ مسيح بخاطرِ پگ شمو شُكر-و-سپاس مُوگم، چون ايمان شمو دَ سراسرِ دُنيا مشهور شده. ۹ خُداى كه ما اُو ره قد روح-و-روان خُو دَ وسيله اعلانِ خوشخبری باچه شی خدمتِ مُونم، شاهدِ مه آسته كه ما شمو ره هميشه ياد كده ۱۰ دَ دُعا های خُو هر وخت درخاست مُونم كه بلاخره از يگو طريقِ كامياب شُتم تا اگه خاستِ خُدا بشه دَ پيش شمو بييم. ۱۱ چون كلو شوقِ دَرَم كه شمو ره بنگرم تا تحفه روحانى ره دز شمو برسُتم كه شمو قوی شُنيد؛ ۱۲ يعنى تا يگجای دَ وسيله ايمان يگديگه خُو تشويق شُنَى، ام مه و ام شمو. ۱۳ آى پرارو، ما نميخايم كه شمو بے خبر بشيد، ما بارها قصد كُدم كه دَ پيش شمو بييم، مگم تا آلى ره يگو چيز مانعِ اَمَدون مه شده. ما ميخايم كه دَ مينكلِ از شمو ام يگو ثمرِ دَشته بشم، امو رقم كه دَ مينكلِ ديگه مردماى غيرِ يهودِ دَرَم. ۱۴ ما ام دين دارِ يونانيا و بربريا آستم و ام از دانايو و نادانا. ۱۵ امزى خاطر ما كلو شوقِ دَرَم كه خوشخبرى ره بَلَدِه از شمو كه دَ روم آستيد، ام اعلانِ كُتم. ۱۶ ما از اعلانِ خوشخبرى ننگِ ندرم، چون قُدرتِ خُدا بَلَدِه نجاتِ هر كسى آسته كه ايمان بيره، اوّل بَلَدِه مردمِ يهود و بعد ازو بَلَدِه مردمِ غيرِ يهود. ۱۷ چون دَ وسيله خوشخبرى عدالتِ خُدا برملا شده موره، از طريقِ ايمان بَلَدِه ايمان^a؛ امو رقم كه نوشته شده: "شخصِ عادلِ دَ وسيله ايمان زندگى مونه."

عَضَبِ خُدا دَ صِدِ مردماى بے ايمان

۱۸ عَضَبِ خُدا از عالمِ باله دَ صِدِ تمامِ بے خُدايى و شرارتِ كسايِ ظاهرِ شد كه دَ وسيله شرارتِ خُو مانعِ حقيقتِ مُوشه. ۱۹ چون چيزى ره كه انسان دَ باره خُدا فاميده ميبته، بَلَدِه ازوا معلومدار آسته، چراكه خُدا اُو ره بَلَدِه ازوا معلومدار كده. ۲۰ چون چيزايِ ازو كه ديده نموشه، يعنى قُدرتِ ابدى و ذاتِ اَلهى شى از شُرُوعِ خَلقتِ عالمِ دَ وسيله چيزايِ كه اُو جور كده بطورِ واضحِ فاميده و ديده مُوشه؛ پس اونا بانه ندره. ۲۱ چون اگرچه اونا خُدا ره شَنخت، ولى اُو ره بحيثِ خُدا احترامِ نكد و از شى شُكرگزارى نكد، بلكه دَ خيالاتِ خُو باطلِ شد و دلِ هاى نادانِ ازوا تريك شد. ۲۲ اونا ادعا مُوكد كه دانا

^a ۱۷:۱۰ از طريقِ ايمان دَ عيسیٰ مسيح مردمِ دَ پيش خُدا عادلِ حسابِ مُوشه و ايمانِ يگ ايماندار ميبته بَلَدِه رُشدِ ايمانِ ديگه ايماندارا تاثيرگذار بشه.

آسته، مگم لوډه شد^{۲۳} و جلالِ خدای نیست ناشدنی ره قد بُت های که همشکلِ انسانِ نیست شدنی یا مُرغکو یا چارپایا و یا خزندگو بود، تبدیل کد.

^{۲۴} امزی خاطر خُدا اونا ره دَ وسیله شهواتِ دل های ازوا دَ ناپاکی تسلیم کد تا دَ مینکلِ خودون خُو جسمای خُو ره بے حرمت کُنه؛ ^{۲۵} اونا حقیقتِ خُدا ره قد دروغ تبدیل کد و چیزای خَلق شُده ره دَ جای خالقِ عبادت و خدمت کد، دَ حالیکه تنها خُدا تا ابد لایقِ ستایش آسته. آمین.

^{۲۶} امزی خاطر خُدا اونا ره دَ هوس های شرم آورِ ازوا تسلیم کد. حتی خاتونوی ازوا رابطه جنسی طبیعی ره دَ غیر طبیعی تبدیل کد. ^{۲۷} و دَ عینِ رقم مردا ام رابطه جنسی طبیعی ره قد خاتونو ایله کده دَ آتشِ شهوتِ بلده یگدیگه خُو دَر گرفت. مرد قد مرد مرتکب اعمالِ شرم آور شد و دَ وجود خُو جزای گناه خُو ره دید که حقدار شی بود. ^{۲۸} و ازی که اونا شناخت خُدا ره باارزش ندنست، خُدا اونا ره دَ یگ فکر فاسد تسلیم کد تا کارای ره انجام بدیه که مناسب نییه. ^{۲۹} اونا پُر از هر رقم بے عدالتی، شرارت، حرص-و-طمع و کینه آسته، پُر از حسد، قتل، نزاع، مکر و بد نیتی. اونا غیبت گر، ^{۳۰} تهمت گر، از خُدا بدبُتر، بے ادب، مغرور، لافک و منشه شرارت آسته و از اید آته-و-آبه خُو نموشه؛ ^{۳۱} اونا لوډه، بے وفا، بے احساس و بے رحم آسته. ^{۳۲} باوجود که اونا حکم خُدا ره میدنه که کسای که امی رقم کارا ره انجام میدیه سزاوارِ مرگ آسته، ولی اونا نه تنها امی کارا ره موکُنه، بلکه دَ کسای که انجام میدیه، آفرین ام موگیه.

قضاوتِ عادلانه خُدا

۲ ^۱ پس تُو هیچ بانه ندی، ای آدمی که قضاوت مونی، هر کسی که بشی؛ دَ حقیقت دَ باره هر چیزی که دیگرو ره قضاوت موکُنی، تُو خود ره محکوم مونی؛ چون تُو که قضاوت مونی، خود تُو ام امو کارا ره انجام میدی. ^۲ مو میدنی که قضاوتِ خُدا دَ بله کسای که امی رقم کارا ره انجام میدیه، برحق آسته. ^۳ پس تُو ای آدمی که دَ بله انجام دهنده های امزی کارا قضاوت مونی و خود تُو ام امو چیزا ره موکُنی، آیا گمان مونی که از قضاوتِ خُدا دوتا کده میتنی؟ ^۴ یا که مهربانی، بُردباری و صبر بے اندازه ازو ره ناچیز حساب مونی؟ آیا تُو نموفامی که مهربانی خُدا تُو ره سون توبه هدایت مونه؟ ^۵ لیکن بخاطر کله شخی و دل ناتوبه خُو تُو بلده خُو غضب ذخیره مونی بلده روزِ غضب و ختیکه قضاوتِ عادلانه خُدا ظاهر موشه. ^۶ چون خُدا دَ هر کس مطابقِ اعمال شی اجر یا جزا میدیه: ^۷ دَ کسای که قد صبر-و-خوصله کار نیک انجام دده دَ طلبِ جلال و عزت و زندگی از بین نرفتنی آسته، خُدا زندگی ابدی میدیه؛ ^۸ لیکن کسای که خودخاه آسته و از حقیقتِ اطاعت نمونه، بلکه از شرارت، بلده ازوا قار و غضب مقرر آسته. ^۹ مصیبت و پریشانی بلده جان هر انسانی آسته که کار بد کُنه، اول بلده یهود، بعد ازو بلده غیر یهود، ^{۱۰} لیکن بلده هر کسی که کار نیک کُنه جلال، عزت و آرامش آسته، اول بلده یهود، بعد ازو بلده غیر یهود، ^{۱۱} چون خُدا از کس طرفداری نموکُنه.

^{۱۲} تمام کسای که بدونِ شریعت گناه کده، امچنان بدونِ شریعت نابود موشه و تمام کسای که دَ قیدِ شریعت گناه کده، دَ وسیله شریعت قضاوت موشه. ^{۱۳} چون کسای که شریعت ره میشنوه دَ نظر خُدا عادل حساب نموشه، بلکه کسای که شریعت ره دَ جای میره، عادل حساب موشه. ^{۱۴} وختی مردمای غیر یهود که شریعت ندره، احکام شریعت ره طبیعتاً دَ جای میره، اونا باوجود که شریعت ندره، خودون شی بلده خُو یگ شریعت آسته. ^{۱۵} اونا نشو میدیه که مقرراتِ شریعت دَ دل های ازوا نوشته یه و وجدانِ ازوا دَ ای باره شاهدی میدیه، چراکه فکرای ازوا یا اونا ره ملامت موکُنه یا ازوا دفاع مونه. ^{۱۶} دَ مطابقِ خوشخبری که ما اعلان مونم، ای کار دَ روزی رُخ میدیه که خُدا فکرای تاشه انسان ها ره دَ وسیله عیسی مسیح قضاوت موکُنه.

یہودیا و شریعت

۱۷ پس اگہ تُو خود رہ یھود مُوگی و د شریعت تکیہ مونی و د بارہ رابطہ خُو قد خدا لاف میزنی، ۱۸ تُو کہ خاست-و-ارادہ ازو رہ میدنی و چیزای بہترین رہ انتخاب مونی، چراکہ از شریعت ہدایت گرفتے، ۱۹ و یقین دری کہ بلدہ کورا راہنما آستی و بلدہ کسای کہ د تریکی آستہ نور، ۲۰ تُو کہ اصلاح کُنندہ جاہلا آستی و معلّم آدمای نارسیدہ^{۱۸} و د شریعت صورت معرفت و حقیقت رہ دری، ۲۱ و تُو کہ دیگر رہ تعلیم میدی، چرا خود رہ تعلیم نمیدی؟ تُو کہ د ضد دُزی و عَط مونی، چرا خود تُو دُزی مونی؟ ۲۲ تُو کہ مُوگی، کس باید زنا نکنہ، چرا خود تُو زنا مُوکنی؟ تُو کہ از بُت ها نفرت دری، چرا بُت خانہ ها رہ غارت مونی؟^{۲۳} تُو کہ د بارہ شریعت لاف میزنی، چرا قد میدہ کدون شریعت د خدا بے احترامی مونی؟ ۲۴ چُون امو رقم کہ نوشتہ شدہ: ”بخاطر ازشمو د ضد نام خدا د مینکل مردم غیر یھود کفرگویی موشہ.“

۲۵ اگہ شریعت رہ د جای بیری، ختنہ شدو فایدمند آستہ؛ ولے اگہ شریعت رہ میدہ کنی، ختنہ تُو مثل ناختنگی موشہ.

۲۶ پس اگہ آدم ناختنہ احکام شریعت رہ د جای میرہ، آیا ناختنگی ازو ختنہ حساب نموشہ؟ ۲۷ امو کسی کہ جسماً ختنہ نشدہ، ولے شریعت رہ د جای میرہ، تُو رہ محکوم مونہ، تُو رہ کہ نوشتنہ شریعت و ختنہ دری، مگم شریعت رہ میدہ مونی.

۲۸ چُون اُو کہ د ظاہر یھودی آستہ، یھودی حقیقی نیبہ و نہ ام ختنہ ظاہری کہ د جسم آستہ، ختنہ حقیقی یہ، ۲۹ بلکہ یھودی حقیقی کسی آستہ کہ د باطن یھودی یہ و ختنہ حقیقی امو آستہ کہ د قلب د وسیلہ روح انجام شدہ، نہ د مطابق نوشتنہ شریعت. امی رقم شخص نہ د وسیلہ انسان، بلکہ د وسیلہ خدا تعریف-و-توصیف موشہ.

وفاداری خدا

۳ ۱ پس فایدہ یھود بودو چی آستہ؟ یا ختنہ شدو چی ارزش درہ؟ ۲ آلتہ کلو ارزش درہ از ہر نگاہ: اول ای کہ کلام خدا د یھودیا امانت ددہ شد. ۳ اگہ بعضی ازوا بے وفا بود، چی؟ آیا بے وفایی ازوا وفاداری خدا رہ باطل مونہ؟ ۴ ہرگز نہ! بلکہ خدا راستگوی آستہ، ولے پگ انسانا دروغگوی؛ امو رقم کہ نوشتہ شدہ:

”تاکہ تُو د تورہ های خُو برحق ثابت شنی
و د قضاوت خُو پیروز شنی.“^۴

۵ لیکن اگہ بے عدالتی ازمو عدالت خدا رہ نشو میدیہ، چی بگی؟ آیا بگی خدا بے انصاف آستہ وختیکہ غصب مونہ؟ - ما د طریقہ انسان تورہ مویکم؛ ۶ ہرگز نہ! د ای صورت، خدا چطور میتنہ کہ دنیا رہ قضاوت کنہ؟ ۷ اگہ دروغگویی ازمو د مقابل راستی خدا باعث موشہ کہ بزرگی-و-جلال ازو کلو شنہ، پس چرا ما هنوز د عنوان گناہکار محکوم موشم؟ ۸ اگہ ای حقیقت درہ چرا نگی، امو رقم کہ بعضی کسا د بلہ ازمو تہمت کدہ کہ مو مُوگی: ”بیید کہ بدی کنی تا نیکی د وجود بیبہ؟“ محکوم شدون ازوا مُصفا نہ آستہ.

هیچ کس د خُصورِ خدا نیک حساب نموشہ

۹ پس چی بگی؟ آیا مو یھودیا از دیگر کدہ خوبتر آستی؟ ہرگز نہ! چُون مو پیشتر دلیل آوردی کہ ام یھودیا و ام غیر یھودیا د بند گناہ آستہ. ۱۰ امو رقم کہ نوشتہ یہ:

”هیچ کس عادل نیستہ، حتی یگ نفر ام نہ.“

^a ۲:۲۰ د جای «آدمای نارسیدہ» د زیون یونانی «بچکیچا» نوشتہ یہ. ^b ۲:۲۲ یعنی «چرا از کاروبار قد خدمتگاری بُتخانہ فایدہ کلو د دست

میری؟»

‡ ۳:۴ زبور ۵۱:۴

۱۱ هیچ کس نیبیه که بُفامه

و هیچ کس نیسته که دَ طلبِ خُدا بشه.

۱۲ پگ گُمراه شُده، اونا قتی بے آرزش شُده؛

هیچ کس نیسته که کارِ نیک انجام بَدیه،

حتیٰ یگ نفر ام نه.

۱۳ ”کُتوکِ ازوا مِثلِ قَبْرِ واز آسته

و اونا قد زبُونایِ خُو بازی میدیه.

”دَ زبِرِ لَبایِ ازوا زارِ کَبچه مار آسته.

۱۴ ”دانِ ازوا پُر از لعنت و تلخی آسته.

۱۵ ”پایایِ ازوا بَلدِه ریختندونِ خُونِ تیز آسته؛

۱۶ تباهی و بَدبختی راه-و-کارِ ازوا آسته

۱۷ و راهِ صُلح-و-سلامتی ره نَمیدنه.

۱۸ ”ترسِ خُدا دَ پیشِ چیمایِ ازوا نیبیه.

۱۹ آلی مو میدنی، هر چیزی که شریعتِ مُوگیه بَلدِه کسایِ مُوگیه که دَ بِنَدِ شریعتِ آسته تا هر دان بسته شُنه و تمام دُنیا

دَ پیشِ خُدا حساب دِه بشه. ۲۰ چُونِ هیچِ انسانِ قدِ اجرا کدونِ کارایِ شریعتِ دَ نَظَرِ خُدا عَادِلِ حسابِ نَمُوشه، چراکه دَ

وسیلِه شریعتِ شِناختِ گُناهِ حاصِلِ مُوشه.

عدالت دَ وسیلِه ایمان

۲۱ مگم آلی جدا از شریعت، عدالتِ خُدا بَرَمَلا شُده، امو رقم که خودِ شریعت و پیغمبرا شاهدی میدیه؛ ۲۲ و عدالتِ خُدا

دَ وسیلِه ایمان دَ عیسیٰ مسیح بَلدِه تمامِ کسایِ آسته که ایمان میره. چُونِ دَ بَیْنِ اِنسانِ ها هیچِ فرقِ و جُودِ نَدَره، ۲۳ چراکه

پگ گُناه کده و از بُرُگی-و-جلالِ خُدا دُور مَنده، ۲۴ مگم دَ وسیلِه فِیضِ خُدا مُفت-و-رایگانِ عَادِلِ حسابِ مُوشه، دَ واسِطِه

فَدیه که دَ مسیحِ عیسیٰ و جُودِ دَره. ۲۵ خُدا اُو ره بَحیثِ کِفاره گُناهِ پیشِ کد که خُونِ شی ریخته شُنه و از طَریقِ ایمانِ دَرُو

بخشِشِ گُناهِ حاصِلِ شُنه تا خُدا عدالتِ خُو ره نشو بَدیه. اُو بخاطرِ بُردباریِ اِلَهِیِ خُو از گُناهایِ که سابقِ انجامِ شُده بود،

تیر شُد ۲۶ تا عدالتِ خُو ره دَ زمانِ حاضِرِ نشو بَدیه و ثابتِ کُنه که اُو عَادِلِ آسته و کسایِ ره که دَ عیسیٰ ایمانِ میره، ام

عَادِلِ حسابِ مونه.

۲۷ پس آیا بَلدِه اِفْتخارِ کدو جایِ آسته؟ نه، از بَیْنِ رفته. دَ وسیلِه کَدَمِ شریعت؟ آیا دَ وسیلِه شریعتِ اعمال؟ نه، بَلکِه

دَ وسیلِه شریعتِ ایمان. ۲۸ چُونِ مو دَزیِ عَقیده آستی که یگِ اِنسانِ دَ وسیلِه ایمان، جدا از کارایِ شریعتِ عَادِلِ حسابِ

مُوشه. ۲۹ آیا خُدا تنها خُدایِ یهُودیا آسته؟ خُدایِ غَیْرِ یهُودیا ام نیبیه؟ اَلبته که از غَیْرِ یهُودیا ام آسته، ۳۰ چراکه خُدا یگِ

آسته و اُو ختنه شُده ها ره از رُویِ ایمانِ عَادِلِ حسابِ مونه و ناختنه ها ره دَ وسیلِه ایمان. ۳۱ پس آیا مو شریعتِ ره دَ

وسیلِه ایمانِ باطلِ مونی؟ هرگز نه! بَلکِه مو شریعتِ ره اُستوارِ مَوکُنی.

اِبْرَاهِیمِ دَ وسیلِه ایمانِ عَادِلِ حسابِ شُد

۳۲ پس چیزخیلِ ره بُوگی که اِبْرَاهِیمِ پَیدا کد، امو که دَ مُطابِقِ جِسمِ بابِه کَلونِ مو آسته؟ ۲ اگه اِبْرَاهِیمِ دَ وسیلِه اعمالِ

خُو عَادِلِ حسابِ مُوشد، اُو یگو چیزِ مِیْدَشْتِ که دَ بارِه شی اِفْتخارِ کُنه، مگم نه دَ پیشِ خُدا. ۳ چُونِ نَوشْتِه مَقَدَّسِ

چی مُوگیه: ”اِبْرَاهِیمِ دَ خُدا ایمانِ اُورد و ای بَلدِه اَرُو یگِ عَمَلِ عَادِلانه حسابِ شُد. ۴ بَلدِه کسی که کارِ مونه، مُزدِ شی

تُحَفِّه حِسَابِ نُمُوشِه، بَلَكِه حَقِّ شِي حِسَابِ مُوشِه. ^۵ مِگَم كَسِي كِه كَار نُمُونِه، بَلَكِه دَ خُدَايِ اِيْمَانِ مِيْرِه كِه مَرْدُم بِي خُدَا رِه عَادِلِ حِسَابِ مُونِه، اِيْمَانِ اَزُو بَلَدِه شِي عِدَالَتِ حِسَابِ مُوشِه. ^۶ اَمُو رَقْم كِه دَاوُودِ اَم نِيكَبَخْتِي كَسِي رِه ذِكْرِ مُونِه كِه خُدَا اُو رِه جِدَا اَز اَعْمَالِ شِي عَادِلِ حِسَابِ مُونِه، اُو نُوِشْتِه مُونِه:

^۷ "نِيك دَ بَخْتِ كَسَايِ كِه خَطَاهايِ اَزُوا بَخْشِيْدِه شُدْ

و كُنَاهايِ اَزُوا پُوِشْنْدِه.

^۸ نِيك دَ بَخْتِ كَسِي كِه خُدَاوَنْدِ كُنَايِ اَزُو رِه دَ حِسَابِ شِي نَمِيْرِه. [‡]

^۹ اَيَا اَمِي نِيكَبَخْتِي تَنْهًا بَلَدِه خَتْنِه شُدِه هَا اِعْلَانِ شُدْ يَا بَلَدِه اَدْمَايِ نَاخْتْنِه ^۹ اَم؟ چُونِ مَو كُغْتِي كِه اِيْمَانِ اِبْرَاهِيْمِ بَلَدِه اَزُو يِگِ عَمَلِ عَادِلَانِه حِسَابِ شُدْ. ^{۱۰} پَسِ چِي وَخْتِ حِسَابِ شُدْ؟ وَخْتِيكِه خَتْنِه شُدْدُ يَا وَخْتِيكِه نَاخْتْنِه بُوْد؟ اِي كَار بَعْدِ اَزِ خَتْنِه شُدُو نِه، بَلَكِه پِيْشِ اَزِ خَتْنِه شُدُو رُخِ دَد. ^{۱۱} اُو نَشَانِي خَتْنِه رِه يَافْتِ تَا يِگِ مُهْرِ بَشِه بَلَدِه اَمْرُو عِدَالَتِ كِه اُو دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ خُو دَ وَخْتِ نَاخْتْنِه گِي دَشْت. پَسِ اِبْرَاهِيْمِ بَابِه كَلُونِ تَمَامِ كَسَايِ جَوْرِ شُدْ كِه بَدُونِ خَتْنِه شُدُو اِيْمَانِ مِيْرِه تَا اِيْمَانِ اَزُوا اَم بَلَدِه اَزُوا عِدَالَتِ حِسَابِ شُنِه. ^{۱۲} اُو اَمِچُنَانِ بَابِه كَلُونِ خَتْنِه شُدِه هَا جَوْرِ شُدْ كِه اَوْنَا نِه تَنْهًا خَتْنِه شُدِه، بَلَكِه دَ رَاهِ اَمْرُو اِيْمَانِ قَدَمِ مِيْرَنِه كِه بَابِه كَلُونِ مَو اِبْرَاهِيْمِ پِيْشِ اَزِ خَتْنِه شُدُو دَشْت.

^{۱۳} چُونِ وَعْدِه كِه بَلَدِه اِبْرَاهِيْمِ و اَوْلَادِه شِي دَدِه شُدْ كِه وَاْرَثِ دُنْيَا مُوشِه اَزِ طَرِيْقِ شَرِيْعَتِ نَبُوْد، بَلَكِه اَزِ طَرِيْقِ عِدَالَتِي كِه دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ حَاصِلِ مُوشِه. ^{۱۴} چُونِ اَكِه كَسَايِ كِه تَابِعِ شَرِيْعَتِ اَسْتِه وَاْرَثِ بَشِه، اِيْمَانِ بِي فَايْدِه اَسْتِه و وَعْدِه اَمِ بَاطِلِ.

^{۱۵} چُونِ نَاِطَاعَتِي اَزِ شَرِيْعَتِ غَضَبِ مِيْرِه، مِگَم جَايِي كِه شَرِيْعَتِ وُجُوْدِ نَدْرِه، دَ اَوْنَجِي نَاِطَاعَتِي اَمِ وُجُوْدِ نَدْرِه.

^{۱۶} دَ اَمْرِي دَلِيْلِ وَعْدِه اَزِ رَاهِ اِيْمَانِ حَاصِلِ مُوشِه تَا دَ مُطَابِقِ فَيْضِ بَشِه و بَلَدِه تَمَامِ اَوْلَادِه اِبْرَاهِيْمِ تَضْمِيْنِ شُنِه، نِه تَنْهًا بَلَدِه كَسَايِ كِه تَابِعِ شَرِيْعَتِ اَسْتِه، بَلَكِه اَمِچُنَانِ بَلَدِه كَسَايِ كِه شَرِيكِ اِيْمَانِ اِبْرَاهِيْمِ اَسْتِه، چُونِ اُو اَتِه پِگِ مَو اَسْتِه، ^{۱۷} اَمُو رَقْم كِه نُوِشْتِه يِه: "مَا تُو رِه بَابِه كَلُونِ مِلَّتِ هَايِ كَلُو جَوْرِ كَدِيْم." دَ حَضُوْرِ خُدَايِ كِه اِبْرَاهِيْمِ دَرِشِي اِيْمَانِ اَوْرَد، اِيْمَانِ مُهْمِ اَسْتِه، دَ حَضُوْرِ اَمْرُو كِه مَرْدِه هَا رِه زِنْدِه مُونِه و چِيْزَايِ رِه كِه هِيْچِ وُجُوْدِ نَدْرِه، دَ وُجُوْدِ مِيْرِه. ^{۱۸} اُو دَ حَالِيكِه نَاْمِيْدِ بُوْد اُمِيْدِ كَدِه اِيْمَانِ اَوْرَد تَا بَابِه كَلُونِ مِلَّتِ هَايِ كَلُو شُنِه؛ اَمُو رَقْم كِه كُغْتِه شُدْدُ: "اَوْلَادِه تُو اِيْنِي رَقْمِ كَلُو مُوشِه." [‡] ^{۱۹} اُو دَ اِيْمَانِ خُو ضَعِيْفِ نَشُد، بَاوْجُوْدِ كِه دَ جِسْمِ خُو نَظَرِ كَدِ كِه مَرْدِه اَلِّي بُوْد، چُونِ اُو تَقْرِيْبًا صَدِ سَالِه بُوْد؛ و رَحْمِ مَرْدِه سَارِه اَمِ اِيْمَانِ اَزُو رِه ضَعِيْفِ نَكْد. ^{۲۰} اُو دَ وَعْدِه خُدَا شَكِ نَكْد كِه بِي اِيْمَانِ شُنِه، بَلَكِه دَ اِيْمَانِ خُو قَوِي شُدِه خُدَا رِه حَمْدِ-و ثَنَا كُغْتِ ^{۲۱} و يَقِيْنِ كَامِلِ دَشْت كِه خُدَا چِيْزِي رِه كِه وَعْدِه كَدِه اُو قُدْرَتِ پُوْرِه كَدُونِ شِي رِه اَمِ دَرِه. ^{۲۲} اَمْرِي خَاْطِرِ اِيْمَانِ اَزُو «بَلَدِه شِي يِگِ عَمَلِ عَادِلَانِه حِسَابِ شُد.» [‡] ^{۲۳} لِيكِنْ اَمِي عِبَارَتِ «بَلَدِه شِي حِسَابِ شُد» تَنْهًا بَلَدِه اَزُو نُوِشْتِه نَشُد، ^{۲۴} بَلَكِه بَلَدِه اَزْمُو اَمِ نُوِشْتِه شُد. اِي عِدَالَتِ بَلَدِه اَزْمُو اَمِ حِسَابِ مُوشِه كِه مَو دَ خُدَايِ اِيْمَانِ دَرِي كِه مَوْلَايِ مَو عِيْسِي رِه اَزِ مَرْدِه هَا دُوْبَارِه زِنْدِه كَد. ^{۲۵} مَوْلَا عِيْسِي بَخَاْطِرِ كُنَاهايِ اَزْمُو دَ مَرَكِ تَسْلِيْمِ شُد و بَخَاْطِرِ عَادِلِ حِسَابِ شُدُونِ اَزْمُو دُوْبَارِه زِنْدِه شُد.

صُلْحِ-و-اَشْتِي قَدِ خُدَا

^۱ پَسِ بَخَاْطِرِ كِه مَو اَزِ طَرِيْقِ اِيْمَانِ عَادِلِ حِسَابِ شُدِي، مَو قَدِ خُدَا دَ وَسِيْلِه مَوْلَايِ خُو عِيْسِي مَسِيْحِ دَ صُلْحِ-و-اَشْتِي اَسْتِي. ^۲ مَو دَ وَسِيْلِه اَزُو و اَزِ طَرِيْقِ اِيْمَانِ دَ فَيْضِي دِسْتَرَسِي پِيْدَا كَدِي كِه فِعْلًا دَرِ شِي اَسْتُوَارِ اَسْتِي. مَو دَ اُمِيْدِي كِه بَلَدِه شَرِيكِ شُدُو دَ بَزْرُگِي-و-جَلَالِ خُدَا دَرِي اِفْتِخَارِ مُونِي؛ ^۳ نِه تَنْهًا دَ اَمْرِي، بَلَكِه دَ رَنْجِ هَا-و-مُصِيْبِيْتِ هَايِ خُو اَمِ اِفْتِخَارِ مُونِي، چُونِ مَو مِيْدَنِي كِه رَنْجِ-و-مُصِيْبِيْتِ پَايْدَا رِي رِه دَ وُجُوْدِ مِيْرِه؛ ^۴ پَايْدَا رِي، بَاْطِنِ مَو رِه قَوِي مُونِه و بَاْطِنِ قَوِي،

^۹ ۴:۹ «خَتْنِه شُدِه هَا» يَعْنِي «يَهُودِيَا» و «اَدْمَايِ نَاخْتْنِه» يَعْنِي «مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُود.»

[‡] ۴:۸ زَبُوْر ۲-۱-۳۲ [†] ۴:۱۸ پِيْدَايِش ۵:۱۵ # ۴:۲۲ پِيْدَايِش ۶:۱۵

امید ره د وجود میره^۵ و امی امید، مو ره شرمنده نمونه، چراکه مُحَبَّتِ خُدا د وسیله روح اَلْقُدس که دز مو دده شده، د دل های مو ریختنده شده.^۶ چون وختیکه مو هنوز بیچاره بودی، مسیح د زمان تعیین شده بلده مردمای بے خُدا جان دد. د حقیقت غدر کم واقع موشه که کس جان خُو ره بخاطر یگ آدم عادل بدیه، اگرچه امکان ذره که بخاطر آدم نیک یگو کس جرات کنه که جان خُو ره بدیه.^۸ مگم خُدا مُحَبَّتِ خُو ره بلده ازمو د اینی طریقه ثابت کد، د حالیکه مو هنوز گناهکار بودی مسیح بلده مو مُرد.^۹ پس آلی که مو د وسیله خُونِ اَزُو عادل حساب شدی، چِقِس کلوتر مو د وسیله خود اَزُو از غَضَبِ خُدا نجات پیدا مونی!^{۱۰} چون اگه وختیکه مو دُشمنون خُدا بودی د وسیله مرگِ باچه شی قد ازو آشتی دده شدی، پس آلی که قد ازو آشتی آستی، چِقِس کلوتر د وسیله زندگی ازو نجات پیدا مونی!^{۱۱} نه تنها امیقَس، بلکه مو د بله خُدا ام د وسیله مَولای مو عیسی مسیح اِفتخار مونی که تَوَسُّطِ اَزُو مو فِعْلاً صلح-و-آشتی درے.

آدم و مسیح

^{۱۲} پس، امو رقم که از طریق یگ انسان گناه د دنیا داخل شد و د وسیله گناه مرگ آمد، د امزو رقم مرگ د پگ انسان ها تیت شد، چراکه پگ گناه کد.^{۱۳} د حقیقت گناه پیش از شریعت د دنیا وجود دشت، مگم گناه حساب نموشه د جایی که شریعت نبشه.^{۱۴} ولے مرگ از زمان آدم تا زمان موسی حکمرانی کد، حتی د بله کسای که گناه های ازوا رقم خطای آدم نبود؛ آدم نمونه کسی بود که د آینده میمد.

^{۱۵} مگم نعمت خُدا رقم خطا نییه. چون اگرچه غدر کسا د وسیله خطای یگ انسان مُرد، ولے چِقِس کلوتر فیض خُدا و نعمتی که د وسیله فیض یگ انسان، یعنی عیسی مسیح آمد، پَریمو نصیبِ غدر کسا شد.^{۱۶} و نتیجه امزی نعمت رقم نتیجه گناه امزو یگ انسان نییه. چون قضاوت یگ خطا محکومیت ره آورد، مگم نعمت بعد از خطاهای کلو آمده عادل شدو ره آورد.^{۱۷} چون اگه بخاطر خطای یگ انسان، مرگ از طریق امزو یگ انسان حکمرانی کد، یقیناً کسای که فیض و نعمت عادل شدو ره بے اندازه د دست میره، کلوتر د زندگی خُو د وسیله امزو یگ انسان، یعنی عیسی مسیح حکمرانی مونه.

^{۱۸} پس امو رقم که یگ خطا باعث محکومیت پگ انسان ها شد، امو رقم یگ عمل عادلانه باعث عادل شدو و زندگی پگ انسان ها شد.^{۱۹} چون امو رقم که د وسیله ناطاعتی یگ انسان غدر کسا گناهکار شد، امو رقم د وسیله اطاعت یگ آدم غدر کسا عادل حساب موشه.^{۲۰} شریعت د وجود آمد تا خطا کلو شنه، لیکن جایی که گناه کلو شد، فیض ام بے اندازه کلوتر شد^{۲۱} تا امو رقم که گناه د وسیله مرگ حکمرانی کد، امو رقم فیض ام د وسیله عدالت حکمرانی کنه و مو ره د وسیله مَولای مو عیسی مسیح سون زندگی ابدی بیره.

مردو و زنده شدو قد مسیح

^۱ پس چی بگی؟ آیا گناه کده بوری تا فیض پَریمو شنه؟^۲ هرگز نه! مو که بلده گناه مُردی، چطور میتنی که هنوز دزشی زندگی کنی؟^۳ آیا نمیدنید که پگ ازمو که د نام مسیح عیسی غسل تعمید گرفته، د حقیقت د نشانی مرگ ازو غسل تعمید گرفته؟^۴ پس مو د وسیله غسل تعمید د نشانی مرگ، قد ازو دفن شدی تا امو رقم که مسیح د وسیله بزرگی-و-جلال آته آسمانی از مُردها دوباره زنده شد، امو رقم مو ام د یگ زندگی نو قدم بزنی.^۵ چون اگه مو د نشانی مرگ ازو قد ازو یگجای شدی، یقیناً مو د وسیله دوباره زنده شدن شی ام قد ازو یگجای موشی.^۶ مو ای ره میدنی که انسان کهنه که د وجود مو بود، قد ازو د صلیب میخکوب شد تا جسم گناهکار مو نابود شنه و مو دیگه غلامی گناه ره نکنی.^۷ چون هر کسی که مُرده، از گناه آزاد شده.^۸ پس اگه مو قد مسیح مُردی، مو ایمان دری که قد ازو زندگی ام مونی،^۹ چراکه مو میدنی، مسیح که از مُرده ها دوباره زنده شده، او دیگه هرگز نمومره و مرگ دیگه د بله ازو حاکم

نیبه. ^{۱۰} چون د مرگی که او مُرد، او بلده گناه^{۱۰} یگ دفعه بلده همیشه مُرد؛ لیکن د زندگی فعلی خو، بلده خدا زندگی مونه. ^{۱۱} د امری رقم شمو ام خودون ره بلده گناه مُرده حساب کُئید، مگم بلده خدا د وسیله مسیح عیسی زنده. ^{۱۲} پس نیلید که گناه د بله جسم های از بین رفتنی شمو حکمرانی کنه تا شمو از خواهشات نفسانی شی اطاعت کُئید. ^{۱۳} اعضای جسم خو ره د عنوان اسباب شرارت د گناه تسلیم نکُئید، بلکه رقم کسای که از مرگ زنده شده خودون ره د خدا تسلیم کُئید و اعضای جسم شمو د عنوان اسباب عدالت د خدمت خدا بشه. ^{۱۴} خلاصه، گناه نباید د بله شمو حکمرانی کنه، چراکه شمو تابع شریعت نیستید، بلکه تابع فیض استید. ^{۱۵} پس چی بگی؟ آیا گناه کنی بخاطری که تابع شریعت نیستی، بلکه تابع فیض استی؟ هرگز نه! ^{۱۶} شمو میدنید که وختی خودون ره د یگو کس بحیث غلام فرمانبردار تسلیم مونیید، شمو غلام امزو کس موشید که از شی اطاعت مونیید، چی غلام گناه که سون مرگ موبره، چی غلام اطاعت که سون عدالت-و-نیکی موبره. ^{۱۷} مگم خدا ره شکر که اگرچه شمو یگ زمان غلامای گناه بودید، لیکن آلی از تی دل از اصول امزو تعلیم اطاعت مونیید که دز شی سپرده شدید ^{۱۸} و از بند گناه آزاد شده غلامای عدالت-و-نیکی شدید. ^{۱۹} ما بخاطر ضعف انسانی^b شمو د طریقه انسان توره موگم. چون امو رقم که شمو یگ زمان اعضای جسم خو ره د غلامی ناپاکی و شرارت بلده شرارت کدو تسلیم کده بودید، امو رقم آلی اعضای جسم خو ره د غلامی عدالت-و-نیکی بلده مقدس شدو⁺ تقدیم کُئید. ^{۲۰} وختیکه شمو غلامای گناه بودید، از اطاعت کدون عدالت-و-نیکی آزاد بودید. ^{۲۱} پس شمو امزو کارای که آلی د باره شی شرمنده استید، چی فایده حاصل کدید؟ آخر امزو کارا مرگ استه! ^{۲۲} لیکن آلی که از گناه آزاد شدید و غلامای خدا شدید، فایده که حاصل مونیید، شمو ره سون مقدس شدو موبره و نتیجه شی زندگی ابدی استه. ^{۲۳} چون مُرد گناه مرگ استه، مگم نعمت خدا زندگی ابدی استه د وسیله مولای مو مسیح عیسی.

یگ مثال از رابطه زن-وشوی

ای برارو، آیا شمو نمیدنید -- چون ما قد کسای توره موگیم که شریعت ره میدنه -- که شریعت تنها تا زمانی د بله انسان حکمرانی مونه که او زنده یه؟ ^۲ بطور مثال، یگ خاتون توی کده د مطابق شریعت تا وختی د بند شوی خو استه که شوی شی زنده یه، و له اگه شوی شی بمره، خاتو از بند نکاح شرعی شوی خو آزاد استه. ^۳ پس اگه د دورون زندگی شوی خو خاتو قد یگو مرد دیگه یگجای شنه، او زناکار گفته موشه. لیکن اگه شوی شی بمره، او از حکم شریعت آزاد استه؛ اوخته اگه او قد یگ مرد دیگه توی کنه، زناکار نیبه. ^۴ د عین رقم، ای برارون مه، شمو ام د وسیله جسم مسیح بلده شریعت مُردید تا د کس دیگه تعلق بگیرید، یعنی د امزو کسی که از مردها دوباره زنده شد، تا پگ مو بلده خدا ثمر بدی. ^۵ چون وختیکه مو د بند جسم زندگی مُوکدی، هوس های پُرگناه که د وسیله شریعت بیدار شدد، د اعضای جسم مو کار مُوکد تا بلده مرگ ثمر بدیه. ^۶ لیکن آلی مو از بند شریعت آزاد استی، چون بلده چیزی که مو ره د بند خو گرفتد مُردی تا د مطابق حرف کهنه شریعت خدمتگار نبشی، بلکه د مطابق زندگی نو روح.

کش-و-گیر کدو قد گناه

^۷ پس چی بگی؟ آیا شریعت گناه استه؟ هرگز نه! و له ما گناه ره نمیشنختم، اگه شریعت نمُبود، چون ما نمیدنستم که طمع کدو چیزخیل استه اگه شریعت نمُگفت: "طمع نکو." ^۸ لیکن گناه د وسیله حکم شریعت فرصت پیدا کده هر ^a ۶:۱۰ آدم و خوا خودون ره د گناه سودا کد و بخاطر ازوا تمام بشر گناهکار شد، لیکن مسیح جسم خو ره د عنوان فیده د گناه دد تا تمام بشر ره بازخرید کنه. ^b ۶:۱۹ د جای «ضعف انسانی» د زیون یونانی «ضعف جسم» نوشته یه.

رقم طمع‌کاری ره دَ فِکَر ازمه دَ وُجود اُورد، چِراکه بَدونِ شریعتِ گُناه مُرده یه. ^۹ یگِ زمان ما بَدونِ شریعتِ زنده بُوْدُم، مگم وختیکه حُکمِ شریعتِ اَمَد، گُناه زنده شُد و ما مُرُدُم. ^{۱۰} پس اُمُو حُکم که باید بَلدِه مه زندگی مُوبخشید، ثابت شُد که دَ مَرگ مه تمام مُوشه. ^{۱۱} چُون گُناه دَ وِسیلِه حُکمِ شریعتِ فرصتِ پیدا کده مَره بازی دَد و از طَریقِ اَزُو مَره کُشت. ^{۱۲} خُلاصه، شریعتِ خود شی مُقَدَّس آسته و حُکمِ شریعتِ مُقَدَّس، عادِلانه و نیک.

^{۱۳} پس آیا اُمُو چیز که نیک آسته باعِثِ مَرگ مه شُد؟ هرگِز نه! بَلکِه گُناه از طَریقِ چیزِ نیک باعِثِ مَرگ مه شُد تا گُناه بُوْدون شی بَرَمَلّا شُنه و قد سُو اِسْتِفاده از حُکمِ شریعتِ بے اندازه گُناهکار شُنه.

^{۱۴} مو مِیْدَنی که شریعتِ روحانی آسته؛ مگم ما جِسمانی اَسْتُم و رقمِ غُلامِ دَ گُناه سَودا شُدیم. ^{۱۵} ما نَمُوفاْمُم که چیز کار مُونُم، چُون چیزی ره که ما میخایم، اُو ره انجام نَمِیْدیم، بَلکِه چیزی ره انجام مِیْدیم که از شی بد موبُرُم. ^{۱۶} پس اگه چیزی ره که نَمِیخایم، اُو ره انجام مِیْدیم، ما تصدیق مُونُم که شریعتِ نیک آسته. ^{۱۷} دَ امزی دَلیل، ما دِیگِه نِیْسْتُم که امی کار ره انجام مِیْدیم، بَلکِه گُناهی که دَ وُجود مه جای گِرِفته امی کار ره انجام مِیْدیه. ^{۱۸} ما مِیْدَنُم که هیچ چیزِ نیک دَ وُجود مه نییبه، یعنی دَ جِسم مه؛ چُون اگرچه خاست-و-اِرادِه نیکی دَز مه وُجود دَره، ولِی ما نَمِیْتَنُم که اُو ره انجام بَدیم. ^{۱۹} چُون نیکی ره که میخایم، اُو ره انجام نَمِیْدیم، لیکن بدی ره که نَمِیخایم، اُو ره انجام دَدِه مورُم. ^{۲۰} پس اگه چیزی ره که نَمِیخایم، اُو ره انجام مِیْدیم، دِیگِه ما انجام دِهنده نِیْسْتُم، بَلکِه گُناهی آسته که دَ وُجود مه جای گِرِفته. ^{۲۱} پس ما اَصُولی ره دَ وُجود خُو مِیْنِگَرُم که وختی میخایم نیکی انجام بَدیم، بدی سر دِست مه تیار آسته. ^{۲۲} چُون ما از شریعتِ خُدا دَ باطنِ خُو خوشحال اَسْتُم، ^{۲۳} لیکن یگِ اَصُولِ دِیگِه ره دَ اَعْضای جِسم خُو مِیْنِگَرُم که قد شریعتی که فکر مه اُو ره قَبُول دَره دَ جنگ آسته. امی اَصُولِ مَره اَسِیْر حُکمِ گُناه جور مونه که دَ اَعْضای جِسم مه جای گِرِفته. ^{۲۴} آه که چی یگِ آدمِ بَدبَخت اَسْتُم! کی مَره امزی جِسمِ مرگبار نجات مِیْدیه؟ ^{۲۵} خُدا ره دَ وِسیلِه مَولایِ مو عِیسیٰ مَسِیحِ شُکر-و-سِیپاس! خُلاصه، ما دَ فِکَر خُو غُلامِ شریعتِ خُدا اَسْتُم، مگم دَ جِسم خُو غُلامِ حُکمِ گُناه.

زندگی دَ هِدایتِ رُوحِ خُدا

^۱ پس آلی بَلدِه کسای که دَ مَسِیحِ عِیسیٰ تعلق دَره، هیچ محکومیتی نِیْسْتِه، ^۲ چِراکه شریعتِ رُوحِ زندگی بَخش دَ وِسیلِه مَسِیحِ عِیسیٰ مَره از حُکمِ گُناه و مَرگ آزاد کده. ^۳ چُون کاری ره که شریعتِ بخاطرِ ضعیفی طبیعتِ اِنسان نَتِیْسْت انجام بَدیه، خُدا انجام دَد. اُو باچه خُو ره دَ شکلِ اِنسانِ گُناهکار بَلدِه کِفاره گُناه رِبی کد و گُناه ره دَ جِسم محکوم کد ^۴ تا مُقَرراتِ شریعتِ دَ وُجودِ اَزمو پوره شُنه، دَ وُجودِ اَزمو کسای که دَ مُطابِقِ خاست-و-اِرادِه جِسم رفتار نَمُونی، بَلکِه مُطابِقِ رُوح رفتار مونی. ^۵ چُون کسای که دَ مُطابِقِ خاست-و-اِرادِه جِسم زندگی مونه، فِکرای اَزوا سُون چیزای جِسمانی آسته، ولِی کسای که دَ مُطابِقِ رُوح زندگی مونه، فِکرای اَزوا سُون چیزای روحانی آسته. ^۶ فِکری که سُون خاست-و-اِرادِه جِسم بَشه، عاقِبَتِ شی مَرگ آسته، مگم فِکری که سُون خاست-و-اِرادِه رُوح بَشه، عاقِبَتِ شی زندگی و سلامتی آسته. ^۷ دَ امزی دَلیل، فِکری که سُون خاست-و-اِرادِه جِسم آسته، اُو دُشْمونِ خُدا یه، چِراکه اُو از شریعتِ خُدا اِطاعتِ نَمونه، دَ حَقِیْقَتِ نَمِیْتَنِه که اِطاعتِ کُنه. ^۸ پس کسای که دَ بَدِ جِسم آسته، نَمِیْتَنِه رضای خُدا ره حاصِل کُنه. ^۹ لیکن شُمُو دَ بَدِ جِسم نِیْسْتِید، بَلکِه دَ رُوح قرار دَرید، اگه واقِعاً رُوحِ خُدا دَز شُمُو جای گِرِفته. هر کسی که رُوحِ مَسِیحِ ره نَدَره، اُو دَ مَسِیحِ تعلق نَدَره. ^{۱۰} آلی اگه مَسِیحِ دَز شُمُو وُجود دَره، اگرچه جِسمِ شُمُو بخاطری گُناه مُردنی یه، ولِی بخاطرِ که عادِلِ حِساب شُدید، رُوحِ اَلْقُدَس دَز شُمُو زندگی مِیْدیه. ^{۱۱} اگه رُوحِ اَمَزُو که عِیسیٰ ره از مُردهها دُوباره زنده کد دَز شُمُو جای گِرِفته، اُمُو که مَسِیحِ ره از مُردهها دُوباره زنده کد دَ جِسمِ های فانی از شُمُو ام زندگی مِیْدیه. اُو ای کار ره دَ وِسیلِه رُوحِ خُو که دَز شُمُو جای گِرِفته انجام مِیْدیه.

۱۲ پس آی برارو، مو قرضدارِ جسمِ نیستی تا دَ مُطابقِ خاست-و-ارادهِ جسمِ زندگی کنی. ۱۳ چُون اَگه دَ مُطابقِ خاست-و-ارادهِ جسمِ زندگی کنیدی، شَمو مومرید؛ لیکن اَگه دَ وسیلهِ روحِ اَلْقُدسِ کارای بَدِ جسمِ ره نابود کنیدی، شَمو زنده مومنید. ۱۴ چُون تمامِ کسای که دَ وسیلهِ روحِ خُدا هدایتِ موشه، اونا بچکیچای خُدا آسته. ۱۵ چُون شَمو روحِ غلامی ره از خود نکدید که شَمو ره بسمِ دَ ترسِ بندزه، بلکه روحی ره از خود کدید که بچکیچای فرزندِ شُدید و دَ وسیلهِ اَزو مو چیغ زده موی: ”آبا، یعنی ”آتی!“ ۱۶ امو روحِ خود شی قد روحِ ازمو قتی شاهدهی میدیه که مو بچکیچای خُدا آستی. ۱۷ و اَگه مو بچکیچای اَزو آستی، پس وارثِ ها ام آستی، یعنی وارثِ های خُدا و هم‌ارثِ قد مسیح. اَگه واقعاً دَ رنجِ های مسیح شریک بشی، دَ بزرگی-و-جلالِ اَزو ام شریک موشی.

بزرگی-و-جلالِ آینده

۱۸ ما فکر مومم که رنجِ های زمانِ حاضر دَ برابرِ بزرگی-و-جلالی که بلدهِ ازمو ظاهر موشه، هیچ آسته. ۱۹ دَ حقیقتِ تمامِ خَلقتِ قد شوقِ کَلو دَ اِنْتِظارِ ظُهورِ بچکیچای خُدا آسته؛ ۲۰ چراکه خَلقتِ تابعِ بے‌هُودگی شُد، نَه دَ خاست-و-ارادهِ خود خُو، بلکه دَ خاست-و-ارادهِ امزو که او ره تابعِ کد، اگرچه خَلقتِ دَ اُمیدِ ازی بُود که ۲۱ خود شی از بندِ فسادِ آزاد شُنه و دَ آزادی پُر جلالِ بچکیچای خُدا شریک شُنه. ۲۲ چُون مو میدنی که تمامِ خَلقتِ تا آلی ره آه-و-نالهِ کده موره، مثلِ که دَ دردِ زیدو گرفتار بشه. ۲۳ نَه تنها خَلقتِ، بلکه مو ام که روحِ اَلْقُدسِ ره بحیثِ حاصلِ نو دَری، دَ وجودِ خُو آه-و-نالهِ مونی دَ حالیکه دَ اِنْتِظارِ فرزندِ شُدو آستی، یعنی دَ اِنْتِظارِ آزادیِ جسمِ های خُو. ۲۴ چُون مو دَ امزی اُمیدِ نجاتِ پیدا کدی؛ لیکن اُمیدی که دیده شُده، اُو دیگه اُمیدِ نیسته. چُون کی دَ اُمیدِ کدم چیز آسته که اُو ره دیده؟ ۲۵ لیکن اَگه مو دَ اُمیدِ چیزی آستی که اُو ره ندیده، مو قد صبر-و-حوصلهِ بلدهِ اَزو اِنْتِظارِ میکشی.

۲۶ دَ امزی رقمِ روحِ ام دَ ضعیفی-و-ناتوانیِ مو قد مو کومکِ مونه؛ چُون مو نمیدنی که چی رقمِ باید دُعا کنی، لیکن روحِ اَلْقُدسِ خود شی قد نالهِ های که بیان کده نموشه بلدهِ ازمو شفاعتِ مونه. ۲۷ و خُدای که دلِ ها ره کُنج-و-کاو مونه، میدنه که دَ فکرِ روحِ اَلْقُدسِ چی آسته، چراکه روحِ اَلْقُدسِ بلدهِ مُقَدَّسینِ دَ مُطابقِ خاست-و-ارادهِ خُدا شفاعتِ مونه. ۲۸ مو میدنی که تمامِ چیزا بلدهِ خُوبیِ کسای کار مونه که خُدا ره دوستِ ذره و مُطابقِ خاست-و-ارادهِ اَزو کوی شُده. ۲۹ چُون کسای ره که خُدا گاه اِنْتِخابِ کد، امچنان اونا ره گاه تعیینِ کد تا رقمِ باچه شی جور شُنه و باچه شی دَ مینکلِ برارونِ کَلو اُولباری بشه. ۳۰ و کسای ره که گاه تعیینِ کد، اونا ره کوی ام کد، و کسای ره که کوی کد، اونا ره عادلِ ام حسابِ کد، و کسای ره که عادلِ حسابِ کد، اونا ره بزرگی-و-جلالِ ام دد.

مُحَبَّتِ خُدا دَ ایماندارای عیسیِ مسیح

۳۱ پس دَ باره امزی چیزا چی بگی؟ اَگه خُدا قد ازمو آسته، کی میتنه که دَ ضدِ مو بشه؟ ۳۲ خُدای که باچه خُو ره دریغ نکد، بلکه اُو ره بخاطرِ گناهِ های پگ مو تسلیمِ کد، آیا اُو قد مسیحِ قتی تمامِ چیزای دیگه ره ام دز مو نموبخشه؟ ۳۳ کی میتنه که دَ بله اِنْتِخابِ شُدهِ های خُدا تَهَمَتِ کُنه؟ خُدا آسته که اونا ره عادلِ حسابِ مونه. ۳۴ کی میتنه که محکومِ کُنه؟ چُون مسیحِ عیسیِ که مُرد و واقعاً دُوباره زنده شُد، اُو کسی آسته که دَ دِسْتِ راستِ خُدا یه و بلدهِ ازمو شفاعتِ مونه. ۳۵ کی میتنه که مو ره از مُحَبَّتِ مسیحِ جدا کُنه؟ آیا مُصِیبتِ یا پریشانیِ یا آزار-و-اَذِیتِ یا قحطیِ یا لُچیِ یا خطرِ یا شمشیر؟ ۳۶ امو رقمِ که نوشته شُده:

”بخاطرِ اَزتو مو تمامِ روز کُشته موشی؛

و رقمِ گوسپندوی حسابِ موشی که بلده کشتار آسته. †

۳۷ باوجودِ پگِ امزی چیزا مو از حدِ کلو پیروز موشی دَ وسیله امزو که مو ره مُحَبَّت کد. ۳۸ چون ما یقینِ دَرُم که نه مرگ و نه زندگی، نه ملایکه ها و نه حُکمرانا، نه چیزای حاضر و نه چیزای که دَ آینده مییه، نه قُدرتِ ها، ۳۹ نه بلندی و نه چُفُوری^a و نه کُدم چیزِ دیگه دَ تمامِ خَلَقَتِ قُدرتِ نَدَره که مو ره از مُحَبَّتِ خُدا که دَ مَولایِ مو عیسیٰ مسیح وجودِ دَره، جدا کنه.

اِنتِخابِ شُدونِ قومِ اِسرائیل

۹^a ما دَ مسیحِ تَعَلُقِ دَرُم، ما راستِ مَوکیم و دروغِ نَموگم؛ وِجدانِ مه دَ وسیله روحِ اَلقُدسِ شَاهِدِ مه آسته^۲ که ما غَمِ کُنه دَرُم و دَ دِلِ مه دایمِ دَرِد-و-رَنجِ آسته. ۳ کشکِه مِیْتِنِسْتُم بِخاطرِ نِجاتِ بَرارونِ خُو که مُطابِقِ جِسمِ قَومایِ مه آسته، زِبِرِ نَالَتِ قَرارِ بَگیرُم و از مسیحِ جِدا شُنم. ۴ اونا اِسرائیلی آسته و حَقِ فرزندِی، بَزُرگی-و-جِلالِ، عَهدِ ها، شَرِیعتِ، عِبادتِ دَ خانِه خُدا و وعده ها دَزوا تَعَلُقِ دَره؛ ۵ بابه کَلونا دَزوا تَعَلُقِ دَره و مسیحِ ام از نِگاهِ جِسمِ از نسلِ ازوا آسته که او از پگِ کده باله یه، خُدا ره حَمد-و-سِپاسِ تا اَبَدِالاباد. آمین.

۶ اِیْطُورِ نِیبه که کَلامِ خُدا بے تاثیرِ بُوْدِه؛ چُونِ تمامِ امزو کسایِ که اَوْلادِه اِسرائیلِ آسته، اِسرائیلیِ واقعیِ نِیبه. ۷ و نه ام تمامِ کسایِ که از نسلِ اِبراهیمِ آسته، بچکِیچایِ واقعیِ اَزُو کُفته موشه؛ بَلکِه نِوشته شُده: ”از اِسحاقِ نسلِ تُو دَ نامِ تُو کُوی موشه.“ ۸ یعنی بچکِیچایِ جِسمانی، بچکِیچایِ خُدا نِیبه، بَلکِه بچکِیچایِ مَرَبُوطِ وعده، نسلِ اِبراهیمِ حسابِ موشه. ۹ چُونِ توره وعده اینی بُوْد: ”سالِ دیگه دَ اینی وختِ مِییم و ساره صَاحبِ باچه موشه.“ †

۱۰ نه تنها امی، بَلکِه رِیکا ام وختیکه از یگِ نفر، یعنی از بابه کَلونِ مو اِسحاقِ شِکامتُو شُد، ۱۱ پیشِ از تَوْلُدِ شُدونِ بچکِیچایِ دُوگنی و پیشِ از ی که اونا کارِ نیکِ یا بدِ انجامِ بَدیه -- تاکه مقصدِ خُدا دَ اِنتِخابِ شیِ ثابتِ بُمَنه، ۱۲ نه دَ وسیله کارایِ اِنسانِ، بَلکِه دَ وسیله دَعوتِ خُدا -- دَ رِیکا کُفته شُد: ”بَرارِ کُنه دَ بَرارِ رِیزه خِدمتِ مونه.“ ۱۳ اَمُو رِقْمِ که نِوشته شُده: ”یَعقُوبِ ره دوستِ دَشْتُم، مگم دَ عیَسُو دِلچسپیِ نَدَشْتُم.“ †

۱۴ پس چی بُوگی؟ آیا خُدا بے اِنصافِ آسته؟ هرگز نه! ۱۵ چُونِ خُدا دَ مَوسِی مَوگیه: ”ما دَ بِلِه کسایِ رَحْمِ مَونُم که دَزُو رَجیمِ اَسْتُم و دَ کسایِ دِلسوزیِ مَونُم که دَزُو دِلسوزِ اَسْتُم.“

۱۶ دَ امزی دَلیلِ نه دَ خَاهشِ اِنسانِ بَسْتگیِ دَره و نه دَ تَلَاشِ اَزُو، بَلکِه دَ خُدا که رَحْمِ مَوکُنه. ۱۷ چُونِ نِوشته مَقَدَسِ مَوگیه که خُدا دَ فِرْعَوْنِ کُفت: ”بَلدِه امزی مقصدِ تُو ره دَ شُورِ اُورْدُم تا قُدرتِ خُو ره دَزِ تُو نِشو بَدیم و نامِ مه دَ تمامِ دُنیا اِعلانِ شُنه.“ ۱۸ پس خُدا دَ بِلِه هر کسایِ که بَخایه رَحْمِ مونه و هر کسایِ ره که بَخایه سَنگِدِلِ جورِ مونه.

۱۹ اِمکانِ دَره که دَزِ مه بُوگی: ”پس چرا هنوز ام مه ره مَلامتِ مونه؟ چُونِ کِی مِیْتِنه که دَ برابرِ خَاست-و-اِرادِه خُدا ایسته شُنه؟“ ۲۰ لیکنِ اَیِ اِنسانِ، تُو کِی اَسْتی که قدِ خُدا جَر-و-بَحْثِ مونی؟ آیا یگِ چیزِی ساخته شُده دَ کسایِ که او ره جورِ کده مَوگیه: ”چرا مَره اِیِ رِقْمِ جورِ کدی؟“ ۲۱ آیا کُوزه گرِ اِختیارِ کِلِ ره نَدَره که امزو یگِ پَخَسِه کِلِ یگِ ظَرْفِ بَلدِه کارِ خاصِ جورِ کُنه و یگِ ظَرْفِ دیگه بَلدِه کارِ روزمَره؟ ۲۲ اگه خُدا مِیخایه که ام غَضَبِ خُو ره نِشو بَدیه و ام قُدرتِ خُو ره معلومدارِ کُنه و دَ عَینِ حالِ ظَرْفایِ مَورِدِ غَضَبِ ره که بَلدِه نابُودیِ آماده شُده، قدِ صَبِر-و-خَوصِلِه کَلو تَحْمَلِ کُنه، چی کُفته مِیْتِنی؟ ۲۳ یا اگه مِیخایه که بَزُرگی-و-جِلالِ بے اندازه خُو ره دَ وسیله ظَرْفایِ مَورِدِ رَحْمتِ معلومدارِ کُنه که اونا ره

^a ۳۹:۸ یعنی نه عالمِ باله و نه عالمِ مُرده ها. ^b ۹:۱۳ یگِ معنایِ دیگه امزی عبارتِ مِیْتِنه اینی بَشه: «از عیَسُو بَدِ بُرْدُم.»

† ۳۶:۸ زبُور. ۲۲:۴۴ † ۹:۹ پیدایش. ۱۰:۱۸

پیش از پیش بلده بزرگی-وجلال آماده کده،^{۲۴} که مو ام شامل ازوا آستی و کوی شُدے، نه تنها از قوم یهود، بلکه از قوم های غیر یهود ام، چی گفته میتنی؟^{۲۵} امو رقم که هوشع پیغمبر موهیه:

”کسای ره که قوم مه نبود، «قوم خو» موهیم

و کسی ره که دوست نداشتیم، «عزیز خو» موهیم.”

^{۲۶} و ”د امزو جای که دزوا گفته شد، شمو قوم مه نیستید‘ د امونجی اونا «بچکیچای خدای زنده» کوی موشه.”

^{۲۷} اشعیا نبی ام د باره اسرائیل چیغ زده موهیه: ”اگرچه تعداد بنی اسرائیل رقم ریگ دریا آسته، مگم فقط یگ تعداد باقی منده شی نجات پیدا مونه.^{۲۸} چون خداوند حکم خو ره د زودی و بطور قطعی د زوی زمی اجرا مونه.”

^{۲۹} و امو رقم که اشعیا پیشگویی کده:

”اگه خداوند لشکرها بلده ازمو نسل باقی نمی ایش،

مو رقم سدوم موبودی و رقم عموره موشدی.”

بے ایمانی قوم اسرائیل

^{۳۰} پس چی بگی؟ مردمای غیر یهود که د پشت عادل شدو نمیگشت، اونا او ره د دست آورد، یعنی عدالتی ره که از راه ایمان د دست مییه؛^{۳۱} لیکن قوم اسرائیل که د پشت شریعت عدالت میگشت، دزو نرسید.^{۳۲} چرا نرسید؟ بخاطری که اونا از راه ایمان نه، بلکه از طریق اعمال خو د پشت ازو میگشت. اونا د بله سنگی که باعث لخشیدو موشه لخشید،^{۳۳} امو رقم که نوشته شده:

”اینه، ما د صهیون^a یگ سنگ ره میلم که باعث لخشیدون مردم موشه

و یگ قاده ره که باعث افتدون ازوا موشه،

وله هر کسی که دزو ایمان بیره، او هرگز شرمنده نموشه.”

۱. آی برارو، آرزوی دل و دعای مه د پیش خدا بلده قوم اسرائیل امی آسته که اونا نجات پیدا کنه.^۲ چون ما میتنم شاهدی بدیم که اونا بلده خدا غیرت دره، لیکن نه از روی دانایی.^۳ چون اونا عدالتی ره که از طرف خدا مییه پی نبرد و د تلاش ثابت کدون عدالت خودون خو بر شد، امزی خاطر اونا تابع عدالت خدا نشده.^۴ چراکه مسیح تکمیل کننده شریعت^b آسته، تا هر کس که دزو ایمان بیره عادل حساب شنه.

نجات بلده پگ

^۵ موسی د باره عدالتی که از شریعت مییه، اینی رقم نوشته مونه: ”آدمی که احکام شریعت ره د جای میره، او د مطابق ازوا زندگی مونه.”^۶ لیکن عدالتی که از ایمان مییه، موهیه: ”د دل خو نگی، کی د عالم باله موره؟“ یعنی تا مسیح ره تاه بیره.^۷ ”یا کی د عالم مرده ها موره؟“ یعنی تا مسیح ره از مینکل مرده ها باله کده بیره.^۸ بلکه چی موهیه: ”کلام د نزدیک تو آسته، د دان تو و د دل تو.“ ای امو کلام ایمان آسته که مو اعلان مونی.^۹ چون اگه قد زبون خو اقرار کنی که عیسی «مولا» آسته و د دل خو ایمان بیری که خدا او ره از مرده ها دوباره زنده کد، نجات پیدا مونی.^{۱۰} چون یگ شخص د دل خو ایمان میره و عادل حساب موشه و قد زبون خو اقرار مونه و نجات پیدا موهیه.^{۱۱} امو رقم که نوشته مقدس موهیه: ”هر کسی که دزو ایمان بیره، شرمنده نموشه.”^{۱۲} چون د بین یهود و غیر یهود فرق وجود ندره، چراکه

^a ۹:۳۳ «صهیون» نام دیگه شار اورشلیم آسته. ^b ۱۰:۴ د جای «تکمیل کننده شریعت» د زبون یونانی «ختم شریعت» نوشته یه.

امو «مولا»، مولاى پگ آسته و تمام كساي كه نام ازو ره ميگيره، او بلده ازوا بے اندازه برکت ميديه؛^{۱۳} چون نوشته يه: ”هر كسى كه نام خداوند ره بگيره، او نجات پيدا مونه.“

^{۱۴} ليكن اونا چطور ميتنه نام كسى ره بگيره كه دزو ايمان نوره؟ و چطور ميتنه د كسى ايمان بيره كه د باره ازو هيچ نشنيده؟ و چطور ميتنه بشنوه بدون كه كدم كس دزوا اعلان كنه؟^{۱۵} و اونا چطور ميتنه اعلان كنه اگه كس اونا ره ربي نكنه؟ امو رقم كه نوشته شده: ”چيقس نورند آسته پايي كساي كه خوشخبري ميره.“^{۱۶} ليكن پگ خوشخبري ره قبول نكد، چون اشعيا موكيه: ”خداوندا، كي د پيغام ازمو باور كده؟“^{۱۷} پس ايمان از شنيدون پيغام د وجود ميبه و چيزي كه شنیده موشه از كلام مسيح آسته.

^{۱۸} مگم ما پُرسان موم: آيا اونا نشنيده؟ البته كه شنیده، چون نوشته يه:

”آواز ازوا د تمام زمي رسیده

و كلمه هاي ازوا تا آخراي دنيا.“

^{۱۹} بسم پُرسان موم: آيا قوم اسرائيل نفايميد؟ چون اول موسى موكيه:

”ما د وسيله كساي كه هيچ قوم حساب نموشه، شمو ره سر غيرت موم

و توسط يگ ملت جاهل قار شمو ره باله ميرم.“

^{۲۰} و اشعيا د جرات موكيه:

”كساي مره پيدا كد كه د طلب مه نبود،

و ما بلده كساي ظاهر شدم كه د جستجوي مه نبود.“

^{۲۱} مگم د باره قوم اسرائيل موكيه:

”تمام روز دستاي خو ره

سون قوم نافرمان و سرتمبه دراز كدم.“

رحمت خدا بلده باقي منده هاي قوم اسرائيل

^۱ پس ما پُرسان موم: آيا خدا قوم خو ره رد كده؟ هرگز نه! چراكه خود مه ام يگ اسرائيلي استم، اولاده ابراهيم و از طايفه بنيامين.^۲ خدا قوم خو ره كه از گاه انتخاب كد، رد نكده. آيا نميدنيد كه نوشته مقدس د باره الياس پيغمبر چي موكيه و ختيكه د ضد اسرائيل د پيش خدا عرض حال كده گفت:^۳ ”اي خداوند، اونا پيغمبراي تو ره كشته و قربانگاه هاي تو ره بيرو كده. تنها ما منديم و اونا قصد گرفتون جان از مره ام دره.“^۴ ليكن جواب الهي بلده ازو چي بود؟ خدا گفت: ”هفت هزار نفر ره بلده خو نگاه كديم كه د پيش بت بعل زانو نزده.“^۵ پس امي رقم د زمان حاضر ام يگ تعداد باقي منده كه د وسيله فيض انتخاب شده.^۶ و اگه اي انتخاب د وسيله فيض آسته، ديگه مربوط اعمال نموشه؛ اگه نه، فيض ديگه فيض گفته نموشه.^۷ پس مقصد چي آسته؟ مقصد اي آسته كه قوم اسرائيل چيزي ره كه طلب موكد پيدا نكد، ليكن انتخاب شده ها او ره پيدا كد و باقي منده سخت دل شد،^۸ امو رقم كه نوشته شده:

”خدا بلده ازوا روح كرتي دد،

چيماي كه ديده نتنه

و گوشاي كه شنیده نتنه،

تا امروز امي رقم آسته.“

^۹ و داوود موكيه:

”دسترخون^۹ ازوا بلده ازوا تلگ و دام بشه
و سنگ لخشندک و مجازات.

۱۰ چیمای ازوا خیره شنه تا دیده نتنه
و پشت ازوا همیشه خم بشه.”

۱۱ بسم پُرسان مُونم: آیا قوم اسرائیل لخشید که بلده همیشه بُفته؟ هرگز نه! بلکه بخاطر خطاهای ازوا نجات بلده ملت
های غیر یهود رسید تا غیرت قوم اسرائیل د شور بییه. ۱۲ اگه خطاهای ازوا باعث برکت بے اندازه بلده دنیا شد و شکست
ازوا باعث برکت بے اندازه بلده ملت های غیر یهود، پس چیس کلوتر پس آمدون کامل ازوا برکت میره!
۱۳ ای مردمای غیر یهود، آلی قد شمو توره موگم. ازی که ما رسول مردمای غیر یهود استم، د خدمت خو افتخار مُونم
۱۴ تا بتنم یگو رقم غیرت همتبارای خو ره د شور بیرم و بعضی ازوا ره نجات بدیم. ۱۵ چون اگه رد شدون ازوا باعث آشتی
دنیا قد خدا شد، قبول شدون ازوا باعث چی موشه، بعیر از زنده شدو از مردهها؟ ۱۶ اگه یگ حصه خمیر که د عنوان نوبر
حاصلات تقدیم موشه مقدس آسته، پس تمام ذوله خمیر مقدس آسته؛ و اگه ریشه مقدس آسته، پس شاخچه ها ام مقدس
آسته.^b

۱۷ لیکن اگه بعضی شاخچه های اصلی بریده شد و تو که یگ شاخچه زیتون خودروی بودی د جای ازوا پیوند شدی و
د ریشه و چربی درخت زیتون شریک شدی، ۱۸ د بله امزو شاخچه ها فخر فروشی نکو. اگه فخر فروشی کنی، د یاد خو
دشته بش که تو ریشه ره استوار نگاه نمونی، بلکه ریشه تو ره استوار نگاه مونه. ۱۹ شاید تو بگی: ”شاخچه ها بریده
شد تا ما پیوند شئم.” ۲۰ راست موگی. اونا بخاطر بے ایمانی خو بریده شد و تو فقط د وسیله ایمان خو استوار آستی.
پس مغرور نبش، بلکه بترس. ۲۱ چون اگه خدا از بریدون شاخچه های طبیعی دریغ نکد، از بریدون از تو ام دریغ نمونه.
۲۲ پس مهربانی و سختگیری خدا ره د نظر بگیر: سختگیری شی د برابر کسای آسته که د وسیله بے ایمانی خو افتده،
لیکن مهربانی شی بلده از تو یه، د شرطی که د مهربانی از تو ثابت بمنی؛ اگه نه تو ام بریده موشی. ۲۳ و اسرائیلی ها ام
اگه د بے ایمانی خو ادامه ندیه، پیوند موشه، چون خدا قدرت دره که اونا ره دوباره پیوند کنه. ۲۴ چون اگه تو از درخت
زیتونی که از نگاه طبیعت خودروی آسته بریده شدی و برخلاف طبیعت د آسانی د درخت زیتونی پیوند شدی که شنده
شدد، پس چیس کلوتر امو شاخچه های طبیعی د آسانی د درخت زیتون خود خو پیوند موشه.

رحمت خدا بلده پگ مردم آسته

۲۵ ای برارو، ما نمیخایم که شمو ازی راز بے خبر بشید؛ نشنه که شمو خود ره دانا فکر کبید: سخت دلی د بله یگ تعداد
مردم اسرائیل حاکم شده و تا وختی ادامه دره که تعداد کامل ملت های غیر یهود د پادشاهی خدا داخل شنه. ۲۶ و د امری
رقم تمام اسرائیل نجات پیدا مونه، امو رقم که نوشته شده:

”از صهیون یگ نجات دهنده ظاهر موشه؛
او بے خدایی ره از اسرائیل دور مونه.
۲۷ و اینمی عهد مه قد ازوا آسته،

وختیکه گناهای ازوا ره از بین ببرم.”

۲۸ از نگاه خوشخبری، یهودیا بخاطر از شمو دشمنون خدا حساب موشه، لیکن از نگاه انتخاب شدو اونا بخاطر بابه کلونای
خو دوست-دشمنی آسته، ۲۹ چراکه تحفه ها و دعوت خدا تغییرناپذیر آسته. ۳۰ امو رقم که شمو یگ زمان از خدا اطاعت
۱۱:۹ یعنی جرس ازوا. ^b ۱۱:۱۶ معنای «ریشه» ابراهیم آسته و «شاخچه ها» قوم اسرائیل. ^c ۱۱:۲۶ د جای «اسرائیل» د زبون عبرانی
«یعقوب» نوشته یه که نام دیگه اسرائیل آسته.

نمُوکدید، لیکن آلی بخاطرِ نافرمانی ازوا شُمو رَحمت پیدا کدید، ^{۳۱} اُمُو رقم اونا ام آلی نافرمان شده، تا دَ وسیله رَحمتی که نصیب از شُمو شده اونا ام رَحمت پیدا کُنه. ^{۳۲} چُون خُدا تمام مُردُم ره دَ نافرمانی های ازوا بَند کد تا دَ بله پگ ازوا رَحَم کُنه.

^{۳۳} آه، که حِکمت و دانایی خُدا بے اندازه عُوَج آسته!

چِیَقَس کُنَج-و-کاونا پدیر آسته قضاوت های ازُو

و چِیَقَس دُور از پی بُردو آسته راه های ازُو!

^{۳۴} ”چُون کی آسته که فکرِ خُداوند ره فامیده بَشه؟

یا کی آسته که مُشاوِر ازُو بُوده بَشه؟“

^{۳۵} ”کی دَ خُداوند یگو چیز بخشش دده

تا بلده ازُو پس دده شنه؟“

^{۳۶} چُون تمام چیزا ازُو، دَ وسیله ازُو و بلده ازُو آسته. اُو ره تا اَبَدًا اَباد بُوَرگی-و-جلال باد. آمین.

زندگی دَ خِدْمَتِ خُدا

۱۲ پس آی برارو، نظر دَ رَحمتای خُدا، از شُمو خاهش مُونم که جسم های خُو ره دَ عِنوان قُربانی زنده و مُقَدَّس که قابل قَبُولِ خُدا آسته، دَرُو تقدیم کُنید که اینمی بلده شُمو یگ عِبادتِ عقلانی آسته. ^۲ هَمَرنگ ازی دُنیا نَبَشید، بلکه دَ وسیله نُو کدونِ فِکرای خُو، خودون ره تبَدیل کُنید تا پی بُبرید که خاست-و-اراده خُدا چی آسته، یعنی چیز خیل نیک، قابل قَبُول و کامل آسته.

^۳ دَ وسیله فِیضی که دَز مه دده شُده، ما دَ هر کُدم از شُمو مُوگیم که خود ره از چیزی که آستید، باله تر فکر نَکُنید، بلکه هر کُدم شُمو عاقلانه دَ باره خُو فکر کُنید، دَ اندازه ایمانی که خُدا بلده شُمو نصیب کده. ^۴ چُون اُمُو رقم که دَ یگ جسم اَعْضای کلو دَری و تمام اَعْضای یگ کار ره انجام نَمیدیه، ^۵ اُمُو رقم مو ام اگرچه کلو آستی، ولی دَ مسیح یگ جسم آستی و هر کُدم مو اَعْضای یگدیگه خُو. ^۶ مو دَ مُطابق فِیضی که دَز مو بخشیده شُده، تُحفه های مُختلِف دَری: اگه تُحفه کس پیشگویی آسته، اُو دَ مُطابق ایمان خُو پیشگویی کنه؛ ^۷ اگه خِدْمَت آسته، اُو خِدْمَت کُنه؛ اگه تعلیم آسته، اُو تعلیم بدیه؛ ^۸ اگه تشویق کدو آسته، اُو دِیگرو ره تشویق کُنه، اگه بخشش آسته، اُو سخاوتمندانه بخشش کُنه، اگه رهبری آسته، اُو قد کوشش کلو رهبری کُنه، اگه مهربانی آسته، اُو قد خوشی مهربانی کُنه.

^۹ مَحَبَت شُمو باید بَدُونِ ریاکاری بَشه. از بدی نَفَرَت دَشته بَشید و خود ره دَ نیکی بَجَسَپَید. ^{۱۰} یگدیگه خُو ره قد مَحَبَت برادرانه دوست بَدَنید و هر کُدم شُمو یگدیگه خُو ره از خود کده کلو تر احترام کُنید. ^{۱۱} دَ کوشش-و-تلاش ثَمبلی نَکُنید؛ دَ روح-و-زوان پُر از جوش-و-خروش بَشید و دَ مولا خِدْمَت کُنید. ^{۱۲} دَ اُمیدی که دَرید خوشحال بَشید؛ دَ وخت رَنج-و-مُصِیبت صبر دَشته بَشید و دَ دُعا ثابت قَدَم بُمَنید. ^{۱۳} دَ پوره کدونِ اِحْتِیاجاتِ مُقَدَّسین شَرِیک شُنید و مَهْمُونَواز بَشید. ^{۱۴} بلده کسای که شُمو ره آزار-و-اَذِیت مونه، خیر-و-بَرَکت طلب کُنید، اَرے خیر-و-بَرَکت طلب کُنید و نالت نَکُنید. ^{۱۵} قد کسای که خوشحالی مونه، خوشحالی کُنید و قد کسای که چخرا مونه، چخرا کُنید. ^{۱۶} قد یگدیگه خُو همدل-و-همفکر بَشید؛ بَلند هُوا نَبَشید، بلکه قد مُردَمای عاجز-و-بیچاره شِشت-و-بَرَخاست کُنید و خود ره از دِیگرو کده دانا حِساب نَکُنید. ^{۱۷} دَ هیچ کس دَ عِوَضِ بدی، بدی نَکُنید، بلکه دَ باره چیزای فکر کُنید که دَ نظر پگ قابل قَبُول آسته. ^{۱۸} اگه اِمکان دَره، تا جای که مَرَبُوط از شُمو موشه، قد پگ مُردُم دَ صلح-و-صفا زندگی کُنید. ^{۱۹} آی عزیزا، اِنتِقَام خُو ره نَگیرید، بلکه دَ قار-و-غَضَب خُدا ایله بَدید، چُون نوشته شُده: ”خُداوند مُوگیه: اِنتِقَام کَرِفَتو کار ازمه یه، ما جَزَا میدیم.“ ^{۲۰} برعکس،

”اگه دُشْمون تُو گُشنه یه، دَرُو نان بدی

و اگه تُشنه یه، آو؛

چُون قد امزی کار قوغ های آتِش ره دَ بِلَه تولغه شی کوڈ مونی. ”
از بدی شکست نَخور، بلکه بدی ره قد نیکی شکست بدی.

إطاعت کدو از حکمرانا

۱۳ هر کس باید تابع قُدرت های صاحبِ اختیار بَشه، چُون هیچ قُدرتی نیسته که از طرفِ خُدا نَبشه و قُدرت های ام که وجودِ دَره، اونا دَ وسیله خُدا مُقرر شده. ۲ پس هر کسی که دَ برابرِ یگ قُدرت ایسته موشه، دَ برابرِ چیزی که خُدا مُقرر کده ایسته موشه و کسای که ایسته موشه، محکومیت ره دَ بِلَه خُو میره. ۳ چُون حُکمرانا بلده کسای که اعمالِ نیک انجام میدیه، باعثِ ترس نییه، بلکه بلده بدکارا آسته. آیا میخاهی که امزو صاحبِ قُدرت ترس نَدشته بشی؟ پس کارِ نیک انجام بدی و اُو تُو ره تعریف-و-توصیف مونه؛ ۴ چُون اُو خدمتگارِ خُدا آسته بلده خُوبی تُو. لیکن اگه کارِ بد انجام میدی، ازو بترس، چراکه اُو شمشیر ره عَبَث قد خُو نیمگردنه. اُو خدمتگارِ خُدا آسته تا غَضَب ره دَ بِلَه بدکار اُورده جزا بدیه. ۵ پس لازم آسته که انسان تابع بَشه، نه تنها بخاطرِ غَضَبِ خُدا، بلکه بخاطرِ وجدان خُو ام. ۶ امزی خاطر ام شُمو مالیه میدید، چُون حُکمرانا خدمتگاری خُدا یه و مصروفِ امزی چیزا آسته. ۷ پس دَ هر کس هر چیزی ره که حقدار شی آسته بدید: باج ره دَ حقدارِ باج، مالیه ره دَ حقدارِ مالیه، احترام ره دَ حقدارِ احترام و عزت ره دَ حقدارِ عزت.

مُحَبَّت کُنید، چراکه وخت کم منده

۸ از هیچ کس چیزی قرضدار نَبشید، بَغیر ازی که یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کُنید؛ چُون کسی که یگ دیگه ره مُحَبَّت کُنه، اُو شریعت ره دَ جای اُورده. ۹ چُون امی احکام: ”زنا نکو! قتل نکو! دزی نکو! طمع نکو!“ و هر حُکم دیگه که آسته، دَ امزی خُلاصه موشه: ”همسایه خُو ره رقم خود خُو آلی دوست دشته بش.“ ۱۰ مُحَبَّت کُننده دَ همسایه خُو بدی نَموکنه؛ امزی خاطر مُحَبَّت تکمیل کُننده شریعت آسته.

۱۱ علاوه ازی، شُمو میدنید که ای چی زمان آسته، یعنی امی آلی ساعت شی رسیده که از خاو بیدار شُنید، چراکه آلی نجات مو نزدیکتر آسته نسبت دَ وختیکه مو ایمان اُوردی. ۱۲ شاو تقریباً تیر شده و روز نزدیک آسته. پس، ببید که کارای تریکی ره از خود بُر کنی و زره نُور ره بپوشی. ۱۳ ببید که آبرومندانه زندگی کُنی مثلِ که دَ روشنی روز قرار دَری، نه دَ عیاشی و شراب خوری، نه دَ فسق و فساد و نه دَ جنجال و حسد، ۱۴ بلکه خودون ره قد مولا عیسیٰ مسیح بپوشنید و بلده پوره کدونِ خواهشاتِ جسم هیچ آمادگی نگیرید.

قبول کدونِ یگدیگه

۱۴ ۱ کسی ره که دَ ایمان خُو ضعیف آسته قبول کُنید، لیکن نه بلده ازی که دَ باره عقیده های ازو جر-و-بحث کُنید. ۲ یگ نفر عقیده دَره که هر چیز ره خورده میتنه، و له کسی که دَ ایمان خُو ضعیف آسته، تنها سوزیجات مُوخوره. ۳ کسی که هر چیز مُوخوره نباید کسی ره که هر چیز مُوخوره خار-و-حقیر حساب کُنه و کسی که هر چیز مُوخوره نباید آدمی ره که هر چیز مُوخوره محکوم کُنه، چراکه خُدا اُو ره قبول کده. ۴ تُو کی آستی که دَ باره غلام کس دیگه قضاوت مونی؟ استوار مندو یا اُفتدونِ ازو مربوطِ بادار شی موشه. و اُو استوار مومنه، چُون خُداوند میتنه که اُو ره استوار کُنه.

۱۴:۱۳ دَ زیون یونانی «مولا عیسیٰ ره بپوشید» نوشته یه که یگ مقایسه قد آیه ۱۲ آسته.

۵ یگ نفر یگ روز ره از دِیگه روزا کده مُهمتر حساب مونه، و له یگ نفر دِیگه پگ روزا ره یگ رقم میدنه. پس هر کس هر فکر که دره دمزو عقیده کامل داشته بشه. ۶ کسی که یگ روز ره د عنوان روز خاص احترام مونه، او ره بخاطر مولا مونه. امچنان کسی که گوشت موخوره، او د احترام مولا موخوره، چون او از خدا شکرگزاری مونه؛ و کسی که نموخوره ام بخاطر خدا نموخوره و از خدا شکرگزاری مونه. ۷ چون هیچ کدم ازمو بلده خود خو زندگی نمونی و هیچ کدم مو بلده خود خو نمومری. ۸ اگه مو زندگی مونی، مو بلده مولا زندگی مونی و اگه مومری، ام بلده مولا مومری. پس چی زنده بشی، چی بومری، مو د مولا تعلق دری. ۹ چون بلده امزی مقصد مسیح مرد و دوباره زنده شد تا مولا مرده ها و زنده ها بشه.

۱۰ پس تو چرا د بله برار خو قضاوت مونی؟ یا تو چرا برار خو ره خار-و-حقیر حساب مونی؟ چون پگ مو د پیش تخت قضاوت خدا ایسته موشی. ۱۱ چون نوشته شده:

”خداوند مویگه: قسم د زندگی مه که هر زانو د برابر مه خم موشه و هر زبو خدا ره اقرار مونه.“

۱۲ پس هر کدم ازمو حساب خو ره د خدا میدی.

۱۳ امزی خاطر ببید که د بله یگدیگه خو قضاوت نکنی، بلکه د عوض شی تصمیم بگیری که کدم سنگ لخشندک یا موانع د سر راه برار خو نیلی. ۱۴ ما میدنم و د مولا عیسی یقین درم که هیچ خوراک د ذات خو ناپاک نیسته، لیکن بلده کسی که او ره ناپاک فکر مونه، ناپاک آسته. ۱۵ اگه برار تو بخاطر خوراکی که موخوری آزرده موشه، تو دِیگه د محبت رفتار نمونی. نیل که خوراک تو باعث نابودی کسی شنه که مسیح بخاطر ازو مرد. ۱۶ پس نیلید که چیز خوب شمو بد گفته شنه. ۱۷ چون پادشاهی خدا خوردو و وچی کدو نیبه، بلکه عدالت، صلح-و-سلامتی و خوشی د روح القدس آسته. ۱۸ هر کسی که د امزی طریق مسیح ره خدمت مونه، مورد پسند خدا آسته و قابل قبول مردم. ۱۹ پس ببید که پشت چیزای بگردی که باعث برقراری صلح-و-صفا و آبادی یگدیگه مو موشه. ۲۰ بخاطر خوراک کار خدا ره خراب نکنید. درست آسته که هر خوراک پاک آسته، لیکن ای غلط آسته که یگ آدم د وسیله خوردون یگو چیز باعث لخشیدون کس دِیگه شنه. ۲۱ بهتر آسته که نه گوشت بخوری، نه شراب وچی کنی و نه کدم کاری ره انجام بدی که باعث لخشیدون برار تو موشه. ۲۲ هر عقیده که دری د دل خو د حضور خدا نگاه کو. نیک د بخت کسی که خود ره بخاطر چیزی که قبول کده محکوم نکنه. ۲۳ لیکن کسی که د باره کدم خوراک شک دره، اگه او ره بخوره محکوم موشه، چراکه عمل ازو از روی ایمان نبوده؛ و هر چیزی که از روی ایمان نیبه، گناه آسته.

زندگی کدو بلده خوشی دیگر

۱ مو که قوی آستی، باید ناتوانی های مردمای ضعیف ره تحمل کنی و د پشت خوشی خودون خو نگردي. ۲ هر کدم مو باید همسایه خو ره بلده خوبی شی خوش کنی تا باعث آبادی شی شنی. ۳ چون مسیح ام پشت خوشی خود خو نمیکشت، بلکه امو رقم که نوشته شده: ”توهین کسای که تو ره توهین مونه، د بله ازمه قرار گرفته.“ ۴ چون هر چیزی که د گذشته نوشته شده، بلده تعلیم ازمو نوشته شده تا د وسیله پایداری و تشویقی که نوشته های مقدس مویخسه امیدوار بشی. ۵ خدای که عطا کنده بر دباری و دلگرمی آسته، شمو ره قوت بدیه تا مطابق خاست مسیح عیسی قد یگدیگه خو همدل-و-همفکر بشید ۶ و یگ-دل و یگ-زبو شده خدا ره که آته مولا مو عیسی مسیح آسته، حمد-و-ثنا بگید.

۷ پس یگدیگه خو ره قبول کنید، امو رقم که مسیح شمو ره بلده بزرگی-وجلّال خدا قبول کد. ^۸ چون ما دز شمو موکیم که مسیح بخاطر حقیقت خدا خدمتگار یهودیا^۹ شد تا وعده های ره که د بابه کلونا دده شدد، تصدیق کنه، ^۹ و تا مردمای غیر یهود خدا ره بخاطر رحمت شی حمد-و ثنا بگیه. امو رقم که نوشته شده:

”امزی خاطر تو ره د مینکل مردمای غیر یهود اقرار مونم
و بلده نام تو سرود میخانم.“

۱۰ و بسم موگیه:

”ای مردمای غیر یهود، قد قوم ازو خوشی کنید.“

۱۱ و بسم:

”ای پگ ملت ها، خداوند ره ستایش کنید،

ای تمام قوم ها، او ره حمد-و ثنا بگید.“

۱۲ و اشعیا ام موگیه:

”ریشه یسی مییه،

امو که باله موشه تا د بله ملت ها حکمرانی کنه

و ملت ها دزو امید موکنه.“

۱۳ خدای که سرچشمه امید آسته، شمو ره قد خوشی کامل و آرامش د ایمان پُر کنه تا د وسیله قدرت روح القدس از امید لبریز شنید.

پولس، خدمتگار مردمای غیر یهود

۱۴ ای برارون مه، خود مه د باره شمو اطمینان دزم که شمو پُر از نیکی استید و از هر علم پُر شدید و میتنید که یگدیگه خو ره نصیحت کنید. ^{۱۵} باوجود ازی، ما عذر جرات کده د باره بعضی مطلب ها د عنوان یادآوری دز شمو نوشته کدم، بخاطر فیضی که خدا دز مه بخشیده ^{۱۶} تا خدمتگار مسیح عیسی بلده مردمای غیر یهود بشم و وظیفه پیشوایی اعلان کدون خوشخبری خدا ره انجام بدیم و تا مردمای غیر یهود یگ هدیه قابل قبول بشه که د وسیله روح القدس تقدیس شده. ^{۱۷} پس د وسیله مسیح عیسی د بله کارای خو که د خدمت خدا انجام میدیم، افتخار مونم. ^{۱۸} چون ما جرات نمونم که از کدم چیزی دیگه توره بگم بغیر از چیزی که مسیح از طریق ازمه انجام دد تا او اطاعت مردمای غیر یهود ره د دست بیره، د وسیله گفتار و کردار ازمه، ^{۱۹} د وسیله قدرت معجزه ها و چیزای عجیب و د وسیله قدرت روح خدا، د اندازه که از اورشلیم شروع کده تا منطقه ایریکوم خوشخبری مسیح ره بطور کامل اعلان کدم. ^{۲۰} امزی خاطر شور-و شوق دزم که خوشخبری ره د جایی اعلان کنم که نام مسیح هنوز د اونجی گرفته نشده، تا د بله پای سنگ یگو کس دیگه آباد نکم، ^{۲۱} بلکه امو رقم که نوشته شده:

”بلده کسای که د باره ازو گفته نشده، اونا مینگره

و کسای که نشنیده، پی موبره.“

۲۲ امی دلیل بارها مانع آمدون مه د پیش از شمو شد.

۸:۱۵ د جای «خدمتگار یهودیا» د زبون یونانی «خدمتگار ختنه شده ها» نوشته یه.

تصمیم پولس بلده دیدون ایماندارای روم

۲۳ لیکن آلی چون د امزی منطقه ها دیگه جای بلده خدمت مه نمنده و غدر سال ها ام آسته که د شوق آمدو د پیش ازشمو آستم، ۲۴ هر وختیکه سون اسپانیا سفر کدم، د پیش شمو مییم. آرے، امیدوار آستم که د غیت تیر شدو از منطقه شمو، شمو ره ملاقات کنم و غیتیکه از دیدون شمو برخوردار شدم، د کومک ازشمو د سفر خو ادامه بدیم. ۲۵ لیکن فعلاً سون اورشلیم ربی آستم تا مقدسین ره د اونجی خدمت کنم. ۲۶ چون ایماندارای مقدونیه و آخیا^a د خوشی خو بلده غریبای که د مینکل مقدسین اورشلیم آسته یگ کومک ربی کده. ۲۷ اونا د رضای خودگون خو امی کار ره کد؛ د حقیقت، اونا دیندار یهودیا آسته، چون اگه مردمای غیر یهود د برکت های روحانی یهودیا شریک شده، بلده ازوا ام لازم آسته که قد چیزای مادی خو یهودیا ره خدمت کنه. ۲۸ پس وختیکه امی کار ره انجام ددم و اطمینان پیدا کدم که امی کومک دزوا رسیده، اوخته از راه منطقه شمو سون اسپانیا مورم؛ ۲۹ و ما میدتم وختیکه پیش شمو مییم، ما قد برکت های بی اندازه مسیح مییم.

۳۰ ای برارو، ما د نام عیسی مسیح و د وسیله محبت روح القدس از شمو خواهش مونم که شمو د پیش خدا د حق ازمه قد ازمه قتی سخت دعا کنید. ۳۱ دعا کنید که ما از دست بی ایمانای منطقه یهودیه نجات پیدا کنم و خدمت مه د اورشلیم قابل قبول مقدسین بشه ۳۲ تا د خاست-و-اراده خدا قد خوشی د پیش شمو بییم و قد شمو یگجای تازه شنم. ۳۳ خدای که سرچشمه صلح-و-سلامتی آسته، قد پگ شمو بشه، آمین.

دعا و سلام پولس بلده ایماندارای روم

۱ خوار ایماندار مو فیبی ره که خدمتگار جماعت ایماندارا د شار کنخربا آسته دز شمو معرفی مونم^۲ تا او ره د نام مولا پذیرایی کنید، امو رقم که د بین مقدسین مناسب آسته. د هر چیزی که او دز شمو ضرورت داشته بشه قد شی کومک کنید، چراکه او د غدر کسا کومک کده و د خود مه ام.

۳ د پرسکلا و اکیلا که د راه خدمت د مسیح عیسی همکارای مه آسته، سلام برسینید. ۴ اونا بخاطر جان ازمه سر خو ره د خطر اندخت. نه تنها مه، بلکه پگ جماعت های ایماندارای غیر یهود ازوا تشکری مونه. ۵ امچنان د جماعت ایماندارای که د خانه ازوا جم موشه سلام برسینید. د دوست عزیز مه اپتیطس که اولین ایماندار^b مسیح د ولایت آسیا^c آسته سلام برسینید. ۶ د مریم که بلده رشد شمو غدر سخت زحمت کشیده، سلام برسینید. ۷ د قومای مه اندرونیکاس و یونیه که قد ازمه یگجای بندی بود، سلام برسینید؛ اونا د مینکل رسولا مشهور آسته و از مه پیش د مسیح ایمان آورده. ۸ د امپلیاتس که د رفاقت مولا دوست عزیز مه یه، سلام برسینید. ۹ د اوربانس که د خدمت مسیح همکار مو آسته و د استاخیس دوست عزیز مه، سلام برسینید. ۱۰ د آپلیس که د خدمت مسیح ثابت شده، سلام برسینید. د کسای که د خانوار آرتستوبولس تعلق دره، سلام برسینید. ۱۱ د قومای مه هیرودیون و د کسای که د خانوار نرکیسوس د مولا ایمان دره سلام برسینید. ۱۲ د تریفینا و تریفوسا که د راه خدمت د مولا زحمت کشیده، سلام برسینید. د پرسیس عزیز که د راه خدمت د مولا زحمت کشیده، سلام برسینید. ۱۳ د روفس که د خدمت مولا انتخاب شده و د آبه شی که آبه خنده مه آسته، سلام برسینید. ۱۴ د اسپینکریتس، فلیگون، هرمس، پطروباس، هرماس و دیگه برارو که قد ازوا آسته، سلام برسینید. ۱۵ د فیلولوگوس، یولیه، نیریاس و

^a ۱۵:۲۶ ملک یونان یگ وخت د دو منطقه تقسیم بود د نام «مقدونیه» و «آخیا». ^b ۱۶:۵ د جای «اولین ایماندار مسیح» د زبون یونانی «شروع حاصل مسیح» نوشته یه. ^c ۱۶:۵ بلده معلومات د باره آسیا د فهرست لغات مشکیل رجوع کنید. ^d ۱۶:۷ د جای «از مه پیش د مسیح ایمان آورده» د زبون یونانی «از مه پیش د مسیح شد» نوشته یه.

خوار شی و د اولیمپاس و پگ مُقَدَّسینِ که قد ازوا آسته، سلام برسینید. ^{۱۶} یگدیگه خور ره قد رُوی ماخی مُقَدَّسانه سلام بُگید. تمام جماعت های ایماندارای مسیح ام دز شُمو سلام مُوگیه.

هدایتِ آخر

^{۱۷} ای برارو، دز شُمو تاکید مُونم که فکر خور ره سون کسای بگیرید که د مینکل شُمو تفرقه میندزه و مانع راه شُمو موشه و برخلافِ تعلیمی که شُمو حاصل کدید رفتار مونه؛ ازوا دُوری کُنید. ^{۱۸} چون ای رقم نفرای مولای مو مسیح ره خدمت نُمونه، بلکه کوره های خور ره خدمت مونه و قد توره های نرم و شیرین دل های ساده-دل ها ره برده اونا ره بازی میدیه. ^{۱۹} ازی که اطاعت شُمو د پگ معلومدار شده، ما د باره شُمو خوشحال آستم. پس ما میخایم که شُمو د نیکی کدو دانا بشیید و د بدی کدو نادو. ^{۲۰} خدای صلح-و-سلامتی د زودی شیطو ره د تی پای شُمو جو جو مونه! فیضِ مولای مو عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شنه.

^{۲۱} تیموتائوس همکار مه و لُوکیوس و یاسون و سوسیپاتروس قومای مه دز شُمو سلام مُوگیه. ^{۲۲} ما ترتیوس که نوشته کُننده امزی خط آستم، دز شُمو د نامِ مولا سلام میرسنم. ^{۲۳} غایوس که ما و تمام جماعتِ ایماندارا مهمون شی آستی، دز شُمو سلام میرسنه. اِرستوس خزانه‌دارِ شار و برار مو کوارتوس دز شُمو سلام مُوگه. ^{۲۴} [فیضِ مولای مو عیسیٰ مسیح نصیبِ پگ شُمو شنه. آمین.]^a

^{۲۵} آلی حمد-و-ثنا د خدای که قدرتِ دره شُمو ره د مطابِقِ خوشخبری که د باره عیسیٰ مسیح موعظه مُونم قوتِ بدیه، د مطابِقِ برَملا شُدونِ رازی که از زمانای گاه تاشه نگاه شُد، ^{۲۶} لیکن آلی برَملا شُده. اُموراز از طریقِ نوشته های انبیا مطابِقِ حُکمِ خدای اَزلی-و-ابدی د تمامِ مِلّت ها فامنده شُده تا اطاعت کده ایمان بیره. ^{۲۷} د خدای یکتا و دانا د وسیله عیسیٰ مسیح تا ابدًا اباد بزرگی-و-جلال باد! آمین.

^a ۱۶:۲۴ بعضی نسخه ها نوشته داخل قوس ره ندره.